

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

The Relationship between the Classroom Management and Student Quality in Schools

อภิญา ศรีบุญเรือง¹ และ วัลลภา อารีรัตน์²

Apinya Sriboonrueng¹ and Wanllapa Areerat²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

²อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹Master Student of Education in Educational Administration and Quality Development, Khon Kaen University, Thailand

²Faculty of Education Administration and Quality Development, Khon Kaen University, Thailand

E-mail: apinya.sr@kkumail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-5247-6732>

E-mail: nidwallapha@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-6505-7947>

Received 14/08/2023

Revised 19/08/2023

Accepted 25/08/2023

Abstract

Background and Aims: Classroom Management is a teaching behavior of teachers to help teaching efficiency. By promoting the atmosphere in the classroom, the use of technology in teaching and learning management, and organizing activities suitable for each learner to develop quality learners. The objectives of this research were 1) Classroom Management 2) Student Quality and 3) relationship between the Classroom Management and Student Quality in schools.

Methodology: The samples were 330 administrators and teachers. The instrument used for data collection was a questionnaire that has a reliability level of 0.983. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Correlation Coefficient Test.

Results: The research results revealed that: 1) Classroom Management indicated a high level. The highest mean was providing a safe atmosphere and environment and supervision, following up and developing teachers in the professional community and the lowest mean was bringing change to quality classrooms. 2) The Student Quality in schools indicated a high level. The highest mean was social skills and the aspect with the lowest mean was learning process skills. And 3) The relationship between Classroom Management and Student Quality in schools. There was a high correlation ($r = 0.765$) with statistical significance at the 0.01 level.

Conclusion: The results of the study on classroom management showed that there was a high average across all areas focusing on atmosphere and supervision. However, bringing change to

classroom quality had the lowest average. Overall learner quality is average, with social skills being the highest and learning process skills being the lowest. And there is a high relationship between classroom management and student quality.

Keywords: Classroom Management; Student Quality; Schools

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมการสอนของครูเพื่อช่วยให้การสอนเกิดประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียน การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารจัดการชั้นเรียน 2) คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูจำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.983 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย: 1) การบริหารจัดการชั้นเรียน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และด้านการนิเทศติดตาม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ ตามลำดับ 2) คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านทักษะทางสังคม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านทักษะกระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = 0.765$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผล: ผลการวิจัยชี้วัดการบริหารจัดการชั้นเรียนแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยสูงทั่วทั้งด้าน เน้นที่การจัดบรรยากาศและการนิเทศติดตาม อย่างไรก็ตามการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คุณภาพผู้เรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยสูง โดยทักษะทางสังคมมีค่าสูงที่สุดและทักษะกระบวนการเรียนรู้มีค่าต่ำที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่สูง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการชั้นเรียน; คุณภาพผู้เรียน; โรงเรียน

บทนำ

คุณภาพผู้เรียนเป็นเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงจึงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นเงื่อนไขที่สำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่เน้นประสิทธิภาพของการสอนที่มุ่งต่อคุณภาพของผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ และแสวงหาความรู้เพื่อนำไปลงมือปฏิบัติจนเกิดผลดีต่อตนเอง ชุมชนและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) คุณภาพผู้เรียน คือ ผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัด มีสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร ได้แก่ ผู้เรียนมีทักษะ กระบวนการคิดขั้นสูง ทักษะกระบวนการเรียนรู้ ทักษะทางสังคม และผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2562) นโยบายการยกระดับคุณภาพการศึกษาและกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่มุ่งวิธี คุณภาพและโรงเรียนคุณภาพสู่การสร้างและส่งเสริมคุณภาพห้องเรียน (Quality Classroom) ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ตรงเป้าหมายที่สุด เพราะสามารถบอกถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการจัดกิจกรรมได้จริง ผู้เรียนจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ของครู ภายใต้นโยบายการดำเนินงานร่วมกัน ทั้งผู้บริหารและครูสู่การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [สพฐ.], 2563)

การจัดการชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมการสอนที่ครูสร้างและกำหนดเงื่อนไขของการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การสอนเกิดประสิทธิผลขึ้นในชั้นเรียนภายใต้การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียนที่มีคุณภาพเป็นกระบวนการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การติดตามและสะท้อนผลย้อนกลับ และการเรียนรู้ของผู้เรียน ความพยายามของครูที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเชิงรุก มีความรับผิดชอบและตรวจสอบผลการดำเนินงาน และเป็นผู้ให้การสนับสนุนสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน (Colville-Hall, 2004) การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการพัฒนาในหลาย ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กัน ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิด รวมทั้งสถาบันการศึกษาควรให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงนี้ เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพในการศึกษาที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการสอน มีกิจกรรมในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในการเรียนอย่างมีความสุข สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ทำให้ผู้เรียนได้ค้นหาตัวตนของตัวเองและมีการวางแผนในการเรียนในอนาคต (ภูมิภควัจจ์ ภูมิพงศ์คชศร, 2563) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ในฐานะหน่วยงานกลางในการบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดคุณภาพการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) สมรรถนะหลัก ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการที่ดี การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม และ 2) ความสามารถเชิงหน้าที่ ได้แก่ การออกแบบการเรียนรู้ การพัฒนานักศึกษาและการจัดการ

ชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน 2) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศชั้นเรียน และ 3) การนิเทศชั้นเรียน คือ การจัดทำข้อตกลงการอยู่ร่วมกัน กำกับ ดูแลความประพฤติของนักเรียน ปฏิบัติตามข้อตกลงและสามารถปรับพฤติกรรมของนักเรียนให้เรียนรู้ร่วมกันได้อย่างราบรื่น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา [ก.ค.ศ.], 2549)

จากการศึกษาผลการวิจัย พบว่าการบริหารจัดการชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูต้องมีบทบาทในการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยการจัดกิจกรรม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ วางแผนในการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียน (นฤมล ทัดสา, 2564; ฌริดา เวชญาลักษณ์, 2559) ตรงกับผลการวิจัยที่พบว่า การจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องปรับบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มีการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางกายภาพ และบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางจิตวิทยา ซึ่งบรรยากาศทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเติบโตเป็นพลโลกที่มีคุณภาพต่อไป (พิมพาพัญ ทองกิ่ง, 2563) สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรัชดา จิงสุทวิชช์ (2560) พบว่า การจัดการห้องเรียนในอนาคต จำเป็นต้องมีการออกแบบการเรียนรู้ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการห้องเรียนมากยิ่งขึ้น การนิเทศ กำกับ ติดตาม การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีระดับความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา คือ มุ่งบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีเป้าประสงค์ คือ ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มีความรู้รวมถึงทักษะและมีคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ครุมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล สามารถสร้างนวัตกรรม และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ สร้างนวัตกรรม ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และร่วมมือกับชุมชนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จากการรายงานผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 พบสภาพปัญหา คือ ปัญหาด้านคุณภาพของผู้เรียน และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.52 และลดลงร้อยละ 1.24 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ยังคงมีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากการจัดการศึกษาที่ผ่านมามีปัญหาเป็นผลกระทบที่เกิดจากภาวะวิกฤต ซึ่งทำให้ผู้เรียนต้องเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้เรียนขาดการเตรียมความพร้อม และสถานศึกษาขาดการประสานงาน หรือการสื่อสารที่ครอบคลุมในพื้นที่ของการจัดการศึกษาทำให้เกิดปัญหาในการเตรียมความพร้อม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ [สพป.บึงกาฬ], 2565) จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จึงมีนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดทำหลักสูตร และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เป็นชั้นเรียนภายใต้โรงเรียนคุณภาพตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรสังกัด สพป.บึงกาฬ จึงมีความสนใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนและสนใจที่จะศึกษาว่าองค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัด สพป.บึงกาฬ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนในโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 212 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 238 คน และครูจำนวน 2,102 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 2,340 คน (สพป.บึงกาฬ, 2565) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 330 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 34 คน และครู จำนวน 296 คน รวมจำนวน 330 คน โดยใช้เกณฑ์สำหรับกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรการบริหารจัดการชั้นเรียน มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ การออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย การนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ การนิเทศ ติดตาม และพัฒนาครูในชุมชนวิชาชีพ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ตัวแปรคุณภาพผู้เรียน มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ การคิดอย่างเป็นระบบ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และทักษะทางสังคม

ขอบเขตด้านเวลาและสถานที่ : การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม 2565 ถึง เดือนพฤษภาคม 2566

การทบทวนวรรณกรรม

Oliver and Reschly (2007) ให้ข้อเสนอแนะการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพสู่การพัฒนาครูมืออาชีพ ประกอบด้วย การกำกับ ติดตาม สะท้อนผล และปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน การส่งเสริมห้องเรียนสร้างสรรค์ และการพัฒนาและฝึกอบรมครูผ่านการจัดการชั้นเรียน

สพฐ. (2563) จัดกิจกรรมเรียนรู้ออนไลน์ “วิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” ในห้องเรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ภายใต้แนวทาง 1) การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย 2) สร้างโอกาสในการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์และสร้างสรรค์ บูรณาการในการจัดกิจกรรมและสร้างภูมิคุ้มกัน 3) เสริมสร้างความเข้าใจ การรับรู้ การตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และ 4) เร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงานให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

พระมหาจักรพล สิริธโร (2564) กล่าวว่าจัดการศึกษาในยุค New Normal ต้องมีการปรับตัวของบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้เรียนและผู้ปกครอง ในการใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล การเรียนรู้ในยุคความปกติใหม่เป็นการเรียนรู้ที่มีแพลตฟอร์ม (Platform) และการเรียนรู้ผสมผสานแบบออนไลน์และออนไลน์

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562) กล่าวว่าการพัฒนาผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์มี 4 มิติ ประกอบด้วย ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การสืบเสาะหาความรู้ และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ผู้เรียนมีทักษะทางสังคม ได้แก่ การเคารพสิทธิของบุคคลอื่น และผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม

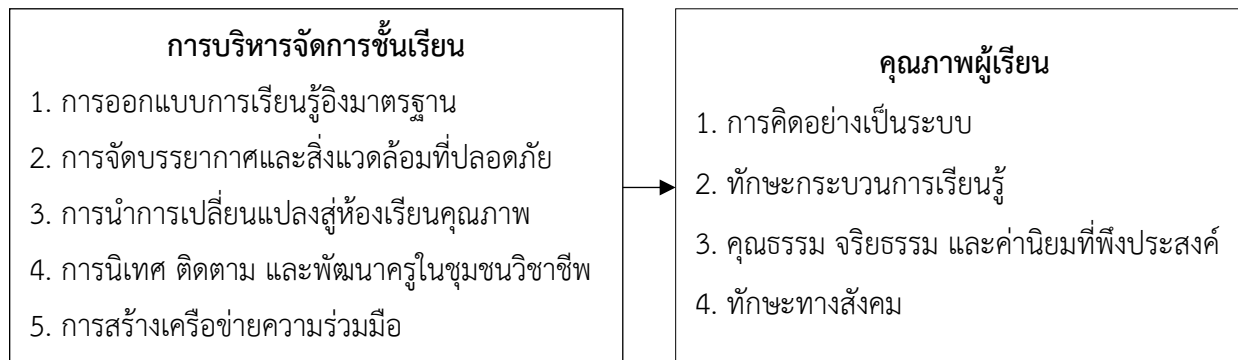
นเรศ ปุบุตรชา และคณะ (2561) กล่าวว่าสมรรถนะครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การเป็นคนดี มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีความสามารถในการคิด และการมีทักษะชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กำหนดจุดมุ่งหมายคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ประกอบด้วย มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็น มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีความรักชาติ มีจิตสำนึก มีจิตสาธารณะและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนใน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยใช้แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียนของ Oliver and Reschly (2007) สพฐ. (2563) พระมหาจักรพล สิริธโร (2564) นิรดา เวชญาติลักษณ์ และคณะ (2562) พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2563)

และแนวคิดของคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนของวิชัย วงษ์ใหญ่ และ มาร์ต พัฒนาผล (2562) นเรศ ปุบุตรชา และคณะ (2561) กระทรวงศึกษาธิการ (2552) และสพฐ. (2561) ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 212 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 238 คน และครูจำนวน 2,102 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 2,340 คน (สพป.ปทุมธานี, 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 330 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 34 คน และครู จำนวน 296 คน รวมจำนวน 330 คน โดยใช้เกณฑ์สำหรับกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของของลิเคิร์ท ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา และขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการชั้นเรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 สร้างแบบสอบถามโดยการศึกษาลักษณะ แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชั้นเรียน คุณภาพผู้เรียน และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เพื่อกำหนดกรอบการสร้างแบบสอบถามและดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย ความถูกต้องและความเหมาะสมด้านภาษา และผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่คำนวณได้มากกว่า 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

2.3 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) จากการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.983

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 34 คน และครู จำนวน 296 คน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ และผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์โดยแนบหนังสือราชการ และแบบสอบถามในรูปแบบลิงก์หรือ QR Code แบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google Forms ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 330 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมลงรหัสข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยขอ
นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการชั้นเรียนในโรงเรียน

การบริหารจัดการชั้นเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตรงกัน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และด้านการนิเทศ
ติดตาม และพัฒนาครูในชุมชนวิชาชีพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียน
คุณภาพ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การบริหารจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวม

การบริหารจัดการชั้นเรียน	ระดับปฏิบัติ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	
1. การออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน	4.41	0.58	มาก	4
2. การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย	4.44	0.41	มาก	1
3. การนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ	4.36	0.54	มาก	5
4. การนิเทศ ติดตาม และพัฒนาครูในชุมชนวิชาชีพ	4.44	0.42	มาก	1
5. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4.43	0.54	มาก	3
ภาพรวม	4.42	0.43	มาก	

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะทางสังคม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ ดัง
แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณภาพผู้เรียนในภาพรวม

คุณภาพผู้เรียน	ระดับปฏิบัติ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	
1. การคิดอย่างเป็นระบบ	4.18	0.52	มาก	3
2. ทักษะกระบวนการเรียนรู้	4.11	0.51	มาก	4
3. คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	4.37	0.47	มาก	2
4. ทักษะทางสังคม	4.45	0.47	มาก	1
ภาพรวม	4.29	0.43	มาก	

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนและคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน
ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนและคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน โดยวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิงหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนและคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน

การบริหารจัดการชั้นเรียน	คุณภาพผู้เรียน					ระดับความสัมพันธ์
	การคิดอย่างเป็นระบบ	ทักษะกระบวนการเรียนรู้	คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	ทักษะทางสังคม	คุณภาพผู้เรียน	
	(Y ₁)	(Y ₂)	(Y ₃)	(Y ₄)	(Y _{tot})	
การออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน (X ₁)	0.582**	0.541**	0.553**	0.610**	0.658**	ปานกลาง
การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย (X ₂)	0.446**	0.446**	0.597**	0.679**	0.629**	ปานกลาง
การนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ (X ₃)	0.590**	0.546**	0.584**	0.603**	0.669**	ปานกลาง

การบริหารจัดการชั้นเรียน	คุณภาพผู้เรียน					ระดับ ความสัมพันธ์
	การคิดอย่างเป็นระบบ	ทักษะกระบวนการการเรียนรู้	คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่พึงประสงค์	ทักษะทางสังคม	คุณภาพผู้เรียน	
การนิเทศ ติดตาม และพัฒนาครูใน ชุมชนวิชาชีพ (X ₄)	0.494**	0.495**	0.633**	0.672**	0.664**	ปานกลาง
การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (X ₅)	0.465**	0.490**	0.586**	0.659**	0.638**	ปานกลาง
การบริหารจัดการชั้นเรียน (X _{tot})	0.615**	0.598**	0.686**	0.749**	0.765**	สูง

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนและคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการนิเทศ ติดตาม และพัฒนาครูในชุมชนวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่น่าสนใจ และนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การบริหารจัดการชั้นเรียนในโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตรงกัน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และด้านการนิเทศ ติดตาม และพัฒนาครูในชุมชนวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจาก สพป.บึงกาฬ ได้มีการใช้รูปแบบในการ

ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาด้วยนวัตกรรม “บึงกาฬ GO INTER” มาเป็นตัวกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อน โดยเน้นการสร้างหลักประกันความปลอดภัย สร้างโอกาสให้ทั่วถึง สร้างคุณภาพที่ต่อเนื่องและสร้างประสิทธิภาพการบริหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการกระจายอำนาจการบริหารงานและการจัดการศึกษาให้สถานศึกษาบริหารเชิงบูรณาการ มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลอย่างเป็นระบบ ใช้วิจัยและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพิมพ์พิญ ทอกิจ (2563) พบว่าการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องปรับบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มีการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางกายภาพ และบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางจิตวิทยา ซึ่งบรรยากาศทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเติบโตเป็นพลโลกที่มีคุณภาพต่อไป ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกด้าน คือ ด้านการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากทุกโรงเรียนมีเป้าหมายที่มุ่งเน้นการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสอดคล้องกับ สพฐ. ที่กล่าวถึงผู้เรียนคุณภาพ ครูคุณภาพ ห้องเรียนคุณภาพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงมีการกำหนดกลยุทธ์ด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการวิจัย นวัตกรรม องค์ความรู้ในเขตพื้นที่การศึกษา สอดคล้องกับสุวิมล มธูรส (2564) ที่ศึกษาการจัดการศึกษาในระบบออนไลน์ในยุค New Normal COVID-19 พบว่าการจัดการศึกษาตามวิถี New Normal ซึ่งเป็นการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ COVID-19 และสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทราบ เพิ่มความยืดหยุ่นของโครงสร้างเวลาเรียน และความหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ใน New Normal มีจุดเน้นคือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2. คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะทางสังคม ทั้งนี้เนื่องจาก สพป.บึงกาฬ ได้กำหนดพันธกิจเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้มีความรู้ ทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ คุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 มุ่งให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่มและสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะ มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และปรับตัวต่อการเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี สอดคล้องกับภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมของบุคคลทั้ง 5 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการพัฒนาตนเองและกำหนดเป้าหมายชีวิตจากการพัฒนาทักษะทางสังคม ครอบครัวหรือผู้ปกครองให้ความรู้ ให้คำปรึกษา เป็นแบบอย่างที่ดี และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อการพัฒนาสังคมและทักษะชีวิตอื่น ๆ โรงเรียนและครูทำได้โดยบริหารจัดการทั้งกระบวนการเรียนรู้ตามปกติและการพัฒนาทักษะที่ต้องการ ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ รวมทั้งสมรรถนะของผู้เรียน พร้อมจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม เพื่อนอาจเป็นที่

ปรึกษา เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตและการทำกิจกรรม และปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ โดยทุกภาคส่วนในสังคมของผู้เรียนสามารถช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้เรียนให้พัฒนาทักษะและความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกด้าน คือ ด้านทักษะกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก สพฐ. (2561) ได้กำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนให้ผู้เรียนตามช่วงวัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการอ่าน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (Active Learning) โดเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมในชีวิตจริงเพื่อเพิ่มการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนและคุณภาพผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้มีการใช้รูปแบบในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาด้วยนวัตกรรม “บึงกาฬ GO INTER” มาเป็นตัวกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดังนั้น โรงเรียนควรกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งสู่ห้องเรียนคุณภาพ ผู้บริหารควรพัฒนาระบบจัดการงานหลักสูตรและการออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based Curriculum) และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยทั้งโรงเรียนร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ อภิสิทธิ์พร สถิตภาคีกุล (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบวิธีการสอน และทักษะของครูเกี่ยวกับการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และการเขียนแผนการสอน มีความสัมพันธ์กันในการนำสู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ สนับสนุนผู้บริหารให้ส่งเสริมการทำประกันคุณภาพภายใน โดยมีการกำหนดนวัตกรรมขึ้นที่ชั้นเรียนให้ครูสร้างนวัตกรรมหรือคิดสื่อการเรียนการสอน คิดกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมเพื่อนำมาบริหารจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารร่วมกันนิเทศ กำกับ ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนลงพื้นที่พบปะ พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่ครู พร้อมทั้งการใช้วิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุรงค์ ธนะสิลิกกูร (2565) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของกระบวนการนิเทศมีความสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการนิเทศ การสร้างวิสัยทัศน์ การวางแผนการนิเทศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การออกแบบกระบวนการนิเทศ และการสร้างเครื่องมือการนิเทศร่วมกัน การดำเนินการนิเทศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมและการประเมิน และรายงานผลเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสะท้อนผลการนิเทศอันจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรือการพัฒนาการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน ซึ่งมีผลการวิจัยดังเสนอไปข้างต้น และได้ข้อค้นพบสำหรับการเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา และประเด็นเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการนำการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีควรกำหนดนโยบายคุณภาพในสถานศึกษา และกระตุ้นให้ผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งคุณภาพ การส่งเสริมครูให้สร้างนวัตกรรมโดยใช้วิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาคุณภาพผู้เรียน และการสนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับสำหรับสถานศึกษาในการบริหารจัดการและการเรียนการสอน

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า คุณภาพผู้เรียนด้านทักษะกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีควรกำหนดให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยส่งเสริมทักษะการและการเขียน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง สนับสนุนการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสร้างนวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อคุณภาพผู้เรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรือการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) เพื่อให้ได้วิธีการนำสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

2.2 ควรทำการวิจัยโมเดลสมการการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน เพื่อนำข้อค้นพบขององค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนซึ่งเป็นตัวแปรจากการศึกษาครั้งนี้มาเปรียบเทียบและหาความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการบริหารจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน เพื่อศึกษาว่าสังกัดของสถานศึกษามีผลต่อคุณภาพผู้เรียนหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จตุรงค์ ธนะสีลังกูร. (2565). รูปแบบการพัฒนาทักษะการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: พหุกรณีศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารราชพฤกษ์*. 20 (2), 69-84.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์, ธัญญาพร ก่องจันทร์, นันทิภาศย์ พวงสถิตย์ และสุกัญญา สีสมา (2562). แนวปฏิบัติการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูปฐมวัยตามแนวห้องเรียนคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. 16 (73), 23-30.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2559). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. 13 (16), 11-20.
- นเรศ ปุบุตรชา, วไลนิกา ฉลากบาง, วาโร เฟ็งสวัสดิ์ และพรเทพ เสถียรนพเก้า. (2561). สมรรถนะครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*. 12 (2), 255-268.
- นฤมล ทัดสา. (2564). *กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและการพัฒนาศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระมหาจักรพล สิริโร. (2564). การศึกษาในยุค New Normal. *Journal of Modern Learning Development*. 6 (6), 346-356.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2563). *หลักสูตร สมรรถนะของครูมืออาชีพ C6 การบริหารจัดการชั้นเรียนสู่มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 [วิดีโอ]*. Retrieved on November 26, 2020 from: <https://www.youtube.com/watch?v=xbUZ-abAWE8>
- พิมพ์พาญ ทองกิ่ง. (2563). บทบาทครูกับการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21. *ศึกษาศาสตร์สารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. 4 (1), 50-59.
- ภาณุมาศ หอมบุญยงค์. (2562). *แนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภูมิภควัจจ์ ภูมิพงศ์คชสร. (2563). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 3 (3), 591-600.

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). *การพัฒนาผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรม
หลักสูตรและการเรียนรู้.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. (2565). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*.
Retrieved on September 30, 2022 from: <https://www3.bkn.go.th/?p=16774>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561*. Retrieved on September 30, 2022 from: <https://www.obec.go.th/wp-content/uploads/2018/08/obec61.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561*. Retrieved on September 30, 2022 from:
<https://www.obec.go.th/archives/320316>
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). *กฎหมายและ B.C. หนังสือเวียน*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า.
- สุรัชดา จิงสุทธีวงศ์. (2560). *รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและภาวะผู้นำ
มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวิมล มรรฐส. (2564). *การจัดการศึกษาในระบบออนไลน์ในยุค NEW NORMAL COVID-19*. *วารสารรัชต์ภาคย์*.
15 (40), 33-42.
- อภิสิทธิ์พร สถิตภาคกุล. (2561). *การออกแบบการเรียนการสอน : ทักษะเพื่อความสำเร็จของครู*. *วารสารนาคบุตร
ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. 10 (พิเศษ), 107-115.
- Colville-Hall, S. (2004). *Responsible Classroom Management: Building a Democratic Learning
Community*. Retrieved on 15 September 2015, from: <http://www3.uakron.edu/education/safeschools/Class/class.html>.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determing sample size for research activities. *Journal of
Education and Psychological Measurement*. 30 (3), 608-610.
- Oliver, R.M., & Reschly, D.J. (2007). *Effective Classroom Management: Teacher Preparation and
Professional Development*. TQ Connection Issue Paper.

